

Структурна характеристика виконавсько-інтерпретаційних навичок початківців-піаністів

Чжен Лінь¹

Опубліковано	Секція	УДК
30.11.2026	Освіта	373.5.016:784]: [140.8:7](043.5)
DOI: https://doi.org/10.5281/zenodo.18510606		

Анотація. Актуалізовано проблему фортепіанного навчання молодших школярів, зокрема, процес формування їхніх виконавсько-інтерпретаційних умінь. Обґрунтовано компонентну структуру цього феномена, який трактується як сукупність автоматизованих дій, що поєднують технічну складову (вільну роботу рук і пальців, правильну посадку, раціональну аплікатуру) та музичність (розвинений слух, відчуття ритму й динаміки, усвідомлення музичної мови). Саме така єдність забезпечує вільне, виразне й емоційно насичене виконання фортепіанних творів. Констатовано, що узгодження фізичної координації, слухового сприйняття та розуміння музичної форми реалізується через взаємодію мотиваційно-потребового, когнітивно-оцінювального та продуктивно-діяльнісного компонентів. Визначено, що мотиваційно-потребовий компонент спрямований на оцінювання рівня усвідомлення учнями мети та завдань фортепіанного навчання, формування позитивного ставлення до музичної діяльності й стійкої мотивації під час виконання навчально-практичних завдань. До елементів, що формують когнітивно-оцінювальний компонент, належать мистецькі знання й цінності, способи дій, уміння, навички та виконавські прийоми. Оцінювальна складова когнітивно-оцінювального компонента зумовлена тим, що фортепіанна навчальна діяльність невід'ємно пов'язана з оцінювальними процедурами відповідно до визначеної мети, фіксує досягнуті показники й відображає позитивну динаміку розвитку виконавських умінь. Схарактеризовано, що продуктивно-діяльнісний компонент безпосередньо пов'язаний із реалізацією цілей музичного навчання та досягненням запланованих результатів. Сформованість цього компонента засвідчує здатність піаністів-початківців реалізовувати себе у практичній, продуктивній діяльності. Доведено, що інтеграція окреслених компонентів сприяє цілісності виконавського процесу та підвищує ефективність відтворення художньо-образного змісту музичних творів учнями дитячих музичних шкіл.

Ключові слова: навички, виконавсько-інтерпретаційні навички, компоненти, молодші школярі, гра на фортепіано, фортепіанне навчання.

---

¹ Чжен Лінь, аспірантка кафедри музичного мистецтва, Навчально-науковий інститут культури і мистецтв, Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка. <https://orcid.org/0009-0005-4725-7238>

Structural characteristics of performance-interpretation skills of beginner pianists

Annotation. The issue of piano training of junior schoolchildren, in particular, the process of forming their performance-interpretation skills, is actualized. The component structure of this phenomenon is substantiated, which is interpreted as a set of automated actions that combine the technical component (free work of hands and fingers, correct posture, rational application) and musicality (developed hearing, sense of rhythm and dynamics, awareness of musical language). It is such unity that ensures free, expressive and emotionally rich performance of piano works. It is stated that alignment of physical coordination, auditory perception and understanding of musical form is realized through the interaction of motivational-need, cognitive-operational and productive-activity components. The motivational-need component is aimed at assessing the level of pupils' awareness of the goals and objectives of piano training, as well as at forming a positive attitude towards musical activity and stable motivation when performing educational and practical tasks. The set of methodological tools – methods, techniques and forms of organizing training – forms the basis of the cognitive-operational component. It is emphasized that the analytical part of this component appears as a set of acquired artistic knowledge aimed at their practical use in musical-performing activities. The elements that form the cognitive-operational component include artistic knowledge and values, methods of action, skills, abilities and performing techniques. The productive-activity component is directly related to the implementation of the goals of music education and the achievement of planned results. It is argued that integration of these components contributes to the integrity of the performance process and increases the efficiency of reproducing the artistic and figurative content of musical works by pupils of children's music schools.

Keywords: skills, performance and interpretation skills, components, junior schoolchildren, playing the piano, piano training.

Вступ

Актуальність порушеної проблематики зумовлюється сучасними орієнтирами виховання духовно багатой і культурно розвиненої особистості, що актуалізує підвищену увагу фахівців до розвитку художньо-творчого потенціалу підростаючого покоління, його здатності до сприйняття, осмислення та створення художніх образів, а також потреби у духовному самовираженні засобами мистецтва.

Вагоме місце у розв'язанні окреслених завдань посідає музичне мистецтво. Орієнтація на формування особистості, спроможної втілювати музичні образи у фортепіанному виконавстві, спрямовує увагу фахівців позашкільної освіти на дослідження теоретичних і практичних аспектів розвитку виконавських умінь дітей та молоді. У цьому контексті перед музичною педагогікою постає завдання формування виконавсько-інтерпретаційних навичок, які забезпечують узгодженість виконавського процесу та результативне відтворення художньо-образного змісту музичних творів, зокрема в практиці учнів дитячих музичних шкіл.

Водночас аналіз науково-методичних джерел з окресленої проблематики, а також осмислення сценічної практики учнів-піаністів дитячих музичних шкіл дають підстави виявити низку суперечностей. Зокрема, вони проявляються між сучасними педагогічними тенденціями та недостатнім теоретичним опрацюванням поняття виконавсько-інтерпретаційних навичок учнів-піаністів закладів позашкільної мистецької освіти; між орієнтацією освітнього процесу музичних шкіл на організацію

виконавської діяльності учнів і недостатньою увагою до цілеспрямованого формування їхніх виконавсько-інтерпретаційних умінь; між усвідомленням значущості оволодіння цими навичками та обмеженою кількістю наукових досліджень, присвячених теоретичним і методичним засадам їх формування.

Актуальні проблеми теорії та методики фортепіанного навчання студентів висвітлено у працях Н. Гуральник, Н. Мозгальнової, О. Олексюк, Г. Падалки, О. Рудницької, О. Щолокової та інших науковців; питання музичної освіти й формування музичної культури дітей розкрито в дослідженнях О. Лобової, Е. Печерської, Л. Масол, О. Ростовського, Л. Хлебникової та ін.

Беззаперечним є те, що ключовим чинником активізації фортепіанного навчання учнів виступає розвиток мотивації. У наукових працях мотивація трактується як одна з провідних властивостей свідомості особистості, як стан і процес зі складною структурою та багатофункціональним характером, що поєднує особистісні й діяльнісні аспекти людських спонукань. Вона відображає складні психічні явища, пов'язані з активізацією діяльності та задоволенням потреб суб'єкта. Таким чином, мотивація постає сукупністю внутрішніх і зовнішніх умов активності особистості та визначає її спрямованість [2]. Сучасні дослідники (А. Козир, Л. Паньків та ін.) доводять, що результативність мистецької діяльності зумовлюється не лише здібностями, інтелектуальним потенціалом і набутим досвідом, а й особливостями мотиваційної сфери особистості [3].

Мета роботи – визначити та обґрунтувати компоненти в структурі виконавсько-інтерпретаційних навичок учнів-піаністів.

Для реалізації мети було застосовано комплекс методів теоретичного рівня. Серед них – аналіз, систематизація та узагальнення філософської, психологічної, педагогічної, музикознавчої літератури з метою визначення й аргументування основних компонентів досліджуваного явища.

Результати

Визначаючи ключові складові процесу формування виконавсько-інтерпретаційних навичок учнів молодшого шкільного віку, було враховано, що функціонування відповідного педагогічного конструкту залежить від рівня сформованості здатності сприймати, емоційно переживати, усвідомлювати й оцінювати естетичний зміст мистецьких творів, а також розвивати власні творчі, зокрема виконавські, здібності. Це зумовило виокремлення у структурі досліджуваного феномена трьох провідних компонентів: мотиваційно-потребового, когнітивно-оцінювального та продуктивно-діяльнісного.

Мотиваційно-потребовий компонент формування виконавсько-інтерпретаційних навичок молодших школярів у процесі фортепіанної діяльності передбачає сформованість цілісної системи інтересів і потреб, пов'язаних із грою на фортепіано. Досягнення психологічної та педагогічної науки слугують підґрунтям для розуміння мотивації як провідної характеристики свідомості та діяльності особистості. Вона визначає перебіг психічних процесів і станів, має складну структуру й функціональну багатовимірність, поєднуючи творчі, діяльнісні та пізнавальні аспекти людських спонукань [10].

Аналіз наукових напрацювань і узагальнення практичного досвіду свідчать, що провідним чинником стимулювання учнів до розвитку виконавських умінь є мотиваційна сфера. У процесі життєдіяльності вона постійно змінюється: виникають нові потреби, трансформуються й збагачуються наявні, одні мотиви набувають провідного значення, тоді як інші відходять на другий план. Потреби слугують вихідною умовою будь-якої діяльності, а в ході її здійснення зазнають подальших змін. Відтак цілеспрямоване формування потреби у сприйнятті високохудожніх творів

фортепіанного мистецтва постає одним із важливих завдань процесу розвитку виконавсько-інтерпретаційних навичок.

Варто зазначити, що інтерес до мистецьких явищ є передумовою найбільш ефективного вдосконалення знань, умінь і навичок. Дослідники трактують інтерес як стійку потребу особистості здійснювати певну діяльність, що приносить задоволення. Водночас саме інтерес активізує діяльність людини та спонукає її до захопленого виконання дій, які мають для неї значення. За таких умов діяльність набуває максимальної результативності. Таким чином, виникнення інтересу позитивно впливає на перебіг основних психічних процесів – сприйняття, уваги, пам'яті та мислення.

Потреби як підґрунтя виникнення інтересів і почуттів формують мотивацію музичної діяльності школярів, зокрема гри на фортепіано. Саме мотиви визначають внутрішню позицію учня, спрямованість його інтересів і потреб, відображаючи найбільш суттєві та значущі аспекти духовного розвитку особистості.

У мотиваційній структурі особистості відображається провідна роль мотивів діяльності, а також складних психічних процесів і явищ. Мотивація, активізуючи діяльнісну сферу, безпосередньо пов'язана із задоволенням потреб суб'єкта. Таким чином, поєднання внутрішніх і зовнішніх чинників активності людини (у межах даного дослідження – учнів-початківців у фортепіанному навчанні) створює умови для особистісного розвитку та визначає загальну спрямованість діяльності [9]. Мотиви, у свою чергу, розкривають, заради чого особистість здійснює ті чи інші дії, обирає певну поведінку, надаючи їм життєвої та особистісної значущості.

Діяльність молодших школярів зумовлюється наявністю різних мотивів, зокрема:

- орієнтації на зовнішнє схвалення (знання потрібні для того, щоб сприймали як освічену людину) та мотиву необхідності (навчання зумовлене потребою отримати оцінку);
- процесуального мотиву (задоволення від концертно-освітньої діяльності);
- мотиву саморозвитку (прагнення опанувати піаністичні знання й уміння з метою сценічного виконавства).

Науковці зазначають, що провідні мотиви можуть змінюватися залежно від цілей навчання, його етапів та інших чинників. Аналіз наукових джерел і узагальнення практичного досвіду свідчать, що результативність мистецької освіти визначається не стільки наявністю певних мотивів, скільки їхньою особистісною значущістю для учнів.

Доцільно виокремити ключові чинники, що сприяють формуванню позитивної мотивації до опанування гри на музичному інструменті. До них належать:

- усвідомлення учнями теоретичної та практичної значущості засвоєваних знань;
- емоційно насичене подання мистецького матеріалу;
- добір завдань, орієнтованих на створення проблемно-пошукових ситуацій;
- формування сприятливої «пізнавально-психологічної атмосфери» у процесі фортепіанної діяльності.

Таким чином, сукупність стійких мотивів, що визначають зміст, спрямованість і характер мистецької навчальної діяльності, становить мотиваційну основу розвитку здатності учнів до фортепіанного виконавства. Водночас мистецькі знання набувають мотиваційного потенціалу за умови їх усвідомлення учнем як особистісно та ціннісно значущих.

Оскільки специфіка й значення мотивації полягають у тому, що фортепіанна діяльність у процесі розвитку набуває особистісно своєрідного, яскраво вираженого індивідуального характеру, мотиваційні орієнтири спонукають вихованців до формування виконавських навичок на основі накопиченого музичного досвіду.

Уся багатоманітність і багатоаспектність особистісних настанов зосереджена в мотиваційній сфері, адже саме вона визначає цілі, інтереси, спрямованість музичної діяльності, переконання та перспективні орієнтири особистості. Загалом умови для

становлення виконавсько-інтерпретаційних навичок формуються в процесі розвитку особистісно-мотиваційної сфери учня.

Варто підкреслити, що одним із ключових завдань духовного становлення учня-початківця є розширення й поглиблення кола його інтересів. У межах даного дослідження доцільним є звернення до поняття «цікавість», оскільки за своєю суттю воно тісно пов'язане з інтересом. Цікавість постає формою вияву пізнавальних потреб, яка спрямовує діяльність особистості на осмислення та розуміння поставлених завдань, сприяє ознайомленню з новим матеріалом і забезпечує більш повне та глибоке відображення дійсності.

У психолого-педагогічних дослідженнях доведено, що змістовно й емоційно привабливий матеріал сприяє підвищенню ефективності навчання дітей молодшого шкільного віку. Науковці розглядають його як засіб активізації зацікавленості як самим процесом, так і об'єктом пізнання. Такий підхід забезпечує перехід пізнавального інтересу від ситуативного, епізодичного прояву до більш стійкої та усвідомленої форми, що, у свою чергу, позитивно позначається на якості пізнання та здатності глибше проникати в сутність предметів і явищ.

Матеріал для мистецького навчання трактується дослідниками як педагогічний інструмент, що являє собою комплекс завдань, наділених емоційною насиченістю, педагогічною доцільністю й адаптованістю до конкретної художньо-освітньої ситуації, та створює умови для розвитку виконавських умінь [6]. Формування мотивів навчальної мистецької діяльності учнів значною мірою залежить від специфіки змісту навчання, який охоплює інформацію, отриману від педагога, а також здобуту в процесі самостійної роботи.

Варто підкреслити, що інформаційний матеріал, який не відповідає потребам школяра, не набуває для нього особистісної цінності й не стимулює до результативної діяльності. Натомість інформація, що враховує інтереси та уподобання піаніста-початківця, сприймається на емоційному, інтелектуально-раціональному та оцінно-перетворювальному рівнях, активізуючи учня до подальших етапів діяльності.

Отже, формування стійкого інтересу передбачає захопливе й доступне подання навчального матеріалу для гри на фортепіано, зорієнтоване на розвиток виконавських навичок з урахуванням вікових особливостей учнів.

У межах даного дослідження особливого значення набувають наукові підходи до добору фортепіанного репертуару. У процесі його відбору та методичного опрацювання реалізуються такі педагогічні орієнтири, як активізація розумової діяльності з метою посилення уваги учнів; зниження напруженості під час занять; підвищення зацікавленості молодших школярів різноманітними формами фортепіанної роботи; стимулювання розвитку творчого мислення, інтуїції, емоційної пам'яті та інших особистісних якостей дітей.

За твердженням Г. Гуменюк, успішність виступає провідним критерієм діяльності. Вона реалізується за умови взаємозв'язку, коли діяльність породжує предметний інтерес, а інтерес, своєю чергою, стимулює подальшу активність. Відповідно, за відсутності відчутних результатів інтерес до навчального предмета може поступово згасати [1].

Отже, мотиваційно-потребовий компонент спрямований на оцінювання рівня усвідомлення учнями мети та завдань фортепіанного навчання, а також на формування позитивного ставлення до музичної діяльності й стійкої мотивації під час виконання навчально-практичних завдань. Цьому компонентові властива сформованість навчальних мотивів, прагнення учнів опанувати мистецький матеріал і вдосконалювати технічні вміння, що в сукупності визначає процес становлення виконавсько-інтерпретаційних навичок загалом.

Водночас слід зазначити, що сукупність методичних засобів — методів, прийомів і форм організації навчання — становить основу когнітивно-оцінювального компонента. Доцільно підкреслити, що аналітична складова виокремленого компонента постає як сукупність набутих мистецьких знань, спрямованих на їх практичне використання в музично-виконавській діяльності. До елементів, що формують когнітивно-оцінювальний компонент, належать мистецькі знання й цінності, способи дій, уміння, навички та виконавські прийоми. У процесі фортепіанного навчання відбувається становлення й розвиток відповідних музично-виконавських здібностей.

С. Науменко умовно виокремлює емоційно-пізнавальні та раціонально-пізнавальні здібності. До першої групи належать здатність усвідомлювати власне ставлення до сприйманих музичних явищ, образність уяви та фантазії, а також взаємозв'язок рівня музичної освіченості з оцінкою мистецьких явищ. Раціонально-пізнавальні здібності забезпечують можливість отримувати інформацію про навколишню дійсність у процесі музичного сприймання, виокремлювати характерні особливості відображення реальності в музиці та її жанровому різноманітті [4].

Безперечно, взаємодія учнів і викладачів, організація освітнього процесу та співпраця між ними спрямовані на досягнення кінцевого результату – здійснення музичної діяльності, у межах нашого дослідження – фортепіанно-виконавської. Когнітивно-оцінювальний структурний компонент досліджуваного феномена передбачає врахування особливостей суб'єктів мистецького навчання як носіїв виконавської майстерності та музичної свідомості, а також застосування дидактичних і організаційно-методичних засобів, що забезпечують ефективність фортепіанного навчання.

У межах нашого дослідження важливого значення набуває визначення науковцями у сфері мистецької освіти етапів формування базових музичних умінь. До них належать: накопичення досвіду сприймання музичних явищ і процесів, необхідного для розвитку виконавських навичок, що забезпечується послідовною структуризацією навчального матеріалу з урахуванням раніше досягнутих результатів; обґрунтування й реалізація пошукових ситуацій на заняттях з гри на фортепіано шляхом побудови тем проблемного характеру (зокрема із застосуванням прийому актуалізації попередніх знань); удосконалення сформованих умінь у процесі опанування інших видів музичної діяльності.

Важливу роль у становленні виконавсько-інтерпретаційних навичок відіграє здатність учнів усвідомлювати елементи музичної мови через систему музичних термінів. При цьому відбувається засвоєння ключових теоретичних знань, а також закріплення й подальший розвиток умінь з метою їх самостійного застосування школярами на різних етапах фортепіанної діяльності.

Суттєвою умовою досягнення результативності навчання є узгодженість між засобами навчання та способами взаємодії всіх учасників мистецько-освітнього процесу. Оцінювальна складова когнітивно-оцінювального компонента зумовлена тим, що фортепіанна навчальна діяльність невід'ємно пов'язана з оцінювальними процедурами. Саме цей компонент забезпечує як педагогічне оцінювання з боку викладача, так і розвиток самооцінки учнів. У такому контексті особистісні роздуми учнів-початківців, спрямовані на сприйняття та осмислення музичного твору (зокрема фортепіанного), відіграють визначальну роль у процесі навчання гри на фортепіано.

У наукових працях Л. Коваль досліджується специфіка формування художньо-естетичних оцінок, з якими стикаються учні в освітньому процесі. Автор аналізує педагогічні й психологічні аспекти становлення художньо-естетичних орієнтацій, зосереджуючи увагу на ключових педагогічних умовах, що забезпечують розвиток естетичного та ціннісно зорієнтованого ставлення підростаючого покоління до музичних явищ.

Українська дослідниця Г. Падалка трактує естетичне оцінювання як процес і результат встановлення взаємозв'язків між предметами й явищами, які перебувають у взаємодії з навколишнім світом. Цей взаємозв'язок вона розглядає крізь призму уявлень про красу, досконалість і високу художню цінність [5]. Зацікавлене ставлення учнів до фортепіанного репертуару активізує процеси його сприймання на основі оцінювальних підходів. У такому контексті Г. Падалка пропонує ефективні способи залучення дітей до оцінювальної діяльності щодо творів музичного мистецтва, а також досліджує провідні засоби формування художньо-естетичних смаків, ідеалів і вподобань. Безсумнівно, визначальну роль у процесі сприймання фортепіанних творів відіграють уявлення школярів про прекрасне [5].

Оскільки суб'єктне ставлення учня до мистецької реальності вдосконалюється через процес її оцінювання, важливу роль у формуванні виконавських навичок відіграють художні смаки. Саме через емоційно-ціннісну діяльність виявляється ставлення учнів до фортепіанних творів і формуються їхні музично-естетичні ціннісні орієнтири. Оцінювання естетичних аспектів мистецьких явищ учнями-початківцями зумовлюється рівнем розвитку їхніх уявлень, набутим досвідом, особливостями сприйняття та ставленням до художніх цінностей [7]. Принагідно зазначити, що школярам складно сприймати й оцінювати нову естетичну інформацію, особливо за недостатньо сформованих уявлень про ідеал, красу та досконалість.

Слід наголосити, що адекватне естетичне оцінювання нових мистецьких творів можливе за умови розвитку гнучкого й варіативного музично-образного мислення дітей, а також їхньої здатності до самостійного творчого пошуку. У межах нашого дослідження естетичну оцінку розглядаємо як сукупність емоційних і раціональних дій, завдяки яким учень відображає у власному життєвому досвіді багатство світу мистецьких явищ, зокрема фортепіанного мистецтва.

У межах даної проблематики доцільно зазначити, що художній смак постає як реакція на досконалість мистецького явища, як уявлення про завершене, прекрасне та високохудожнє. У процесі сприйняття й оцінювання творів мистецтва в учнів формуються ідеальні образи, що виникають на основі взаємозв'язку між естетичним смаком та ідеалом. Таким чином, сприйняття й оцінювання реалізуються через емоційне переживання, яке поступово переходить в осмислення й усвідомлення художнього змісту.

Відповідно до специфіки активного оцінювання мистецької діяльності, ставлення учня до пізнавальних процесів, опосередкованих емоціями, виявляється у потребі опанувати новий музичний матеріал. Музично-естетичний інтерес у цьому випадку виступає формою прояву пізнавальної потреби та спрямовує особистість учня на усвідомлення провідної ідеї діяльності. Отже, активізація пізнавальної діяльності й стимулювання творчого ставлення до музично-виконавського процесу є одними з ключових аспектів формування виконавсько-інтерпретаційних навичок.

Наукові дослідження засвідчують, що оцінювання та самооцінка забезпечують узгодження досягнутих у навчанні мистецьких результатів із поставленими цілями й завданнями [10]. Окрім того, вони дають змогу зафіксувати успіхи школярів, виявити недоліки у їхній діяльності, з'ясувати причини цих труднощів і скоригувати подальші навчальні завдання. Особистісні ціннісні уявлення формуються на основі досвіду музичного сприйняття та творчої діяльності, що безпосередньо пов'язано зі становленням естетичних оцінок, уподобань і світоглядних позицій.

Продуктивно-діяльнісний компонент безпосередньо пов'язаний із реалізацією цілей музичного навчання та досягненням запланованих результатів. Кожна діяльність завершується аналізом отриманих підсумків, що водночас слугує підґрунтям для переходу до нового етапу навчання шляхом постановки завдань на основі осмислення попередніх досягнень. Узагальнення результатів на кожному етапі музичного навчання

є важливим чинником розвитку рефлексивних умінь як у школярів, так і у педагогів. Водночас актуальним є не лише оцінювання результативності музичної підготовки учнів, а й формування їх здатності до самореалізації та усвідомлення власної ефективності.

Таким чином, процес формування виконавсько-інтерпретаційних навичок учнів молодшого шкільного віку передбачає аналіз результатів фортепіанної діяльності та безпосереднє інтерпретаційне втілення музичного матеріалу. Складність оцінювання результативно-інтерпретаційної фортепіанної діяльності зумовлена її багатомірним характером. Результативний аспект цього процесу, відповідно до визначеної мети, фіксує досягнуті показники й відображає позитивну динаміку розвитку виконавських умінь. Отже, продуктивно-діяльнісний компонент засвідчує здатність піаністів-початківців реалізовувати себе у практичній, продуктивній діяльності.

Узагальнюючи викладене, зазначимо, що формування стійкого інтересу й потреби у сприйнятті творів фортепіанного мистецтва, а також збагачення музичних уявлень на основі високохудожніх зразків сприяють ефективному становленню виконавсько-інтерпретаційних навичок.

Висновки

Таким чином, теоретичний аналіз досліджуваного педагогічного явища засвідчив, що цілісна взаємодія мотиваційно-потребового, когнітивно-оцінювального та продуктивно-діялісного компонентів в структурі виконавсько-інтерпретаційних навичок створює умови для того, щоб учні-піаністи на основі набутого досвіду, систематичних повторень і практичної діяльності могли діяти автоматизовано, трансформуючи засвоєні знання в результативні виконавські дії у процесі гри на фортепіано.

Прогностичні орієнтири в межах окресленої проблеми вбачаються в розробці методичного інструментарію формування виконавсько-інтерпретаційних навичок майбутніх піаністів-концертантів.

Список використаних джерел

1. Гуменюк Г. В. Професійна успішність, ефективність праці та професійне здоров'я: шлях психологічного пошуку. Особистісні та ситуативні детермінанти здоров'я : матеріали IV Всеукраїнської науково-практичної конференції. Донецьк : ДНУ імені Василя Стуса, 2019. С. 73-76.
2. Даофен Сі. Методика використання інноваційних технологій у підготовці майбутніх учителів музики до співацької діяльності : автореф. дис. ... канд. пед. наук : спец. 13.00.02. Національний педагогічний університет ім. М. П. Драгоманова. Київ, 2015. 23 с.
3. Козир А. В. Аналіз зарубіжного досвіду з проблеми формування професійної майстерності викладачів мистецьких дисциплін. *Наук. часопис Нац. пед. ун-ту імені М. П. Драгоманова. Сер. № 14: Теорія і методика мистецької освіти.* 2007. Вип. 4 (9). С. 88-92.
4. Науменко С. І. Особливості діагностики музичних здібностей дошкільників. *Освіта та розвиток обдарованої особистості.* 2015. Вип. 10. С. 15-18.
5. Падалка Г. М. Педагогіка мистецтва (Теорія і методика викладання мистецьких дисциплін) : монографія. Київ : Освіта України 2008.
6. Турчин Т. М. Методика навчання освітньої галузі «Мистецтво» : навч.-метод. посіб. Ніжин : НДУ ім. М. Гоголя, 2021. 281 с.
7. Olha Martyniv, Iryna Tkachenko, Olha Yeremenko, Iryna Lokshuk, Anatolii Maksymenko. The main trends in higher art education. *Conhecimento&Diversidade,*

2023. Vol. 15. No 40. P. 78 – 97. URL: https://revistas.unilasalle.edu.br/index.php/conhecimento_diversidade/article/view/11274
8. Olha Yeremenko, Oleksii Koriakin. Professional competence of musical art masters: theoretical aspect. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*, Суми, СумДПУ ім. А.С. Макаренка, №7 (111), 2021. С. 90-95. URL: <https://doi.org/10.24139/2312-5993/2021.07/085-095> URL: <https://pedscience.sspu.edu.ua/wp-content/uploads/2022/07/11.pdf>
9. Olha Yeremenko, Oleksii Koriakin. Teenagers' musical-aesthetic taste development as a psychological and pedagogical problem. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*, Суми, СумДПУ ім. А.С. Макаренка, №8 (112), 2021. С. 103-108. URL: <https://doi.org/10.24139/2312-5993/2021.08/288-298> URL: <https://pedscience.sspu.edu.ua/wp-content/uploads/2022/04/29-2.pdf>
10. Tetiana Tkachenko, Olha Yeremenko, Alla Kozyr, Viktoriia Mishchanchuk, Wei Liming. Integration Aspect of Training Teachers of Art Disciplines in Pedagogical Universities. *Journal of Higher Education Theory and Practice*. Vol. 22(6) 2022. <https://doi.org/10.33423/jhetp.v22i6.5236>
11. Yeremenko, O., Chystiakova, I., Biriukova, L., & Petrenko, M. (2022). Training of Future Musical Art Teachers: An Ethnocultural Approach. *Journal of History Culture and Art Research*, 9(3), 127-138. <https://doi.org/10.7596/taksad.v9i3.2780>